

Ökat engagemang för djurskyddsfrågor – det är Markku Harjus högsta önskan



Markku Harju i Norra Vallgrund i Korsholm är vad man kunde kalla en "djurmångsysslare". Han arbetar som djurskyddsövervakare och tar på fritiden hand bland annat om skadade djur i sitt hem. Kurirens reporter besökte Harju och alla djuren ute vid hans gård i Replot skärgård.

Text: **Lilian Westerlund**
Foton: Privata

Om **Markku Harju** kunde få önska sig precis vad han ville, då skulle det vara ett ökat engagemang för djurskyddsfrågor hos människor – om inte direkt, alla har ju inte möjlighet att ta hand om skadade djur i sina hem, så åtminstone genom att vara uppmärksamma på hur djur hanteras och att höra av sig och diskutera med dem som jobbar med djurskyddsfrågor om man funderar över något.

Jag hälsar på hos Markku på hans gård i Norra Vallgrund i Korsholm. Där håller han sina egna djur och dit kommer också djur som skadats eller på något sätt är störda exempelvis i sitt beteende.

– Jag trivs så bra här ute i skärgården och särskilt mycket trivs jag med människorna: de äldre, som det är intressant att samarbeta

Här ser vi Markku Harju tillsammans med en av de mest "pussvänliga" ur djurriket på gården i Norra Vallgrund. – Det är nog en getabock men han tycker om att pussas i alla fall!

och diskutera med då man får reda på så mycket om seder, bruk och traditioner och de unga, som har en öppenhet och förmåga att se helheter på ett ovanligt sätt. "Skäriborna" i sin tur tycker säkert att det är intressant att en "stadsbo" har en gård och håller djur intill den lilla vägen ute i skogen.

Via södra Finland till Replots skärgård

Berätta lite mera om dig själv?

– Jag är född i "Kilskiftet", som numera hör till Vasa. Ända sedan barnsben har jag varit en naturmänniska, intresserad av djur och har tagit hand om dem. 2001 såg jag en annons på internet om en öde gård här ute i Norra Vallgrund. Jag sålde mina fastigheter i Riihimäki och Hyvinge och köpte gården ute i skärgården. Sedan 2005 är jag Norra Vallgrundsbo.

Vad jobbar du med?

– Från början har jag lantbruksutbildning, men numera är jag utbildad djurskyddsövervakare, vilket betyder att jag jobbar med frågor främst gällande djur som missköts. I det här arbetet samarbetar jag med veterinär, polisen osv. Målsättningen är att djuren ska skötas enligt sina rasegenskaper så att de mår bra, och vid behov kan jag ge råd och kunskaper åt djurägaren. Till jobbet hör fortgående utbildningar, snart ska jag exempelvis gå en kurs om första hjälp för hundar.

... och här på gården?

– Här håller jag mina egna djur och får också ta hand om djur som rymt och hittats ute i naturen, skadade djur och djur som ställer till problem på olika sätt. För tillfället finns trettio djur på gården: igelkottar, katter, getter, höna och tupp, hästar, hundar, får m.m. Ibland tar jag också hand om måsar, ormar, hökar, berguvar, kungsfåglar... ja, listan blir lång!

Det är ingen skillnad vilket djur det är fråga om så sköter Markku om och vårdar och rehabiliterar djuret. Ibland har det varit rovfåglar och en gång hämtade polisen dit ett förrymt får mitt

På bilden intill ser vi havsörnen som kryar på sig i höet hemma hos Markku. Första hjälpen för en örn, det är att få Coca Cola insprutad i munnen och några bitar färsk fisk att äta.



i natten. Målet är alltid att djuret ska kunna föras tillbaka till naturen, men om det är omöjligt tar djurparkerna emot. Det är inte så många personer i Finland som arbetar på det här sättet.

– Och så skriver jag artiklar om djur till några olika tidningar här i nejden och för honoraren köper jag mat till alla djuren, skrattar Markku. Det är bra med träning eftersom Markku distansstuderar journalistik "vid sidan om".

"För tillfället finns trettio djur på gården: igelkottar, katter, getter, höna och tupp, hästar, hundar, får m.m."

Med djuren som livsuppgift

Jag förstår att det mera är fråga om en livsstil där arbete och fritid flyter ihop och pågår så gott som dygnet runt. Markku bekräftar det jag tänker och säger att han nog aldrig har riktigt ledigt.

– Ja, det skulle vara då jag bygger i så fall, säger han och visar sina projekt. Det där är gäststugan, där uppe bor vi och där i hallen har jag hästarna och fären tills jag hinner bygga ett stall. I hallen ska jag också inreda ett utrymme där jag kan sköta om fåglar.

Berätta om Vasanejdens djurskyddsförening?

– Jag är viceordförande i föreningen, där vi arbetar helt på frivillig basis. En stor del av verk-

samheten går åt till att samla pengar för djurskyddsarbetet.

Vi ordnar hundshower, lopp-torg och andra evenemang. Vi stöder hundgården, "Kulkuri", och Katthuset i Vasa. På "Kulkuri" tas hundar och andra upphittade djur om hand och Katthuset tar hand om hemlösa katter. Dessutom finns det en del privatpersoner som tar hand om smådjur.

Själv åker jag ibland runt och håller föreläsningar på olika håll, t.ex. i skolor och daghem. Ibland tar jag med mig något djur att visa. Många barn idag känner inte till djur desto mera och har inte erfarenheter av mera ovanliga djur. Markku berättar skrattande om då han visade ett lamm åt barnen och de först trodde att det var en hund han höll i famnen.

Alla djur är favoriter!

Vilket är ditt eget favoritdjur?

– Ja, hundar, katter och hästar är ju mera bekanta – men alla djur är trevliga på sitt eget speciella sätt. Jag har egentligen inte träffat på något djur som jag inte skulle tycka om.



Markku fick berguven på besök i Norra Vallgrund. Den gången fick Markku oväntad hjälp av katten med omvårdnaden.



Så här nära har jag aldrig tidigare varit en vuxen, fräsande igelkott – i början rund som en taggig boll, men småningom tittade en svart nos fram. Markku förevisar "kotten" med säker hand.
Foto: Lilian Westerlund.

Vad är det mest intressanta du har varit med om i ditt jobb?

– Det blir nog idag. Jag ska följa med sjöbevakningen ut till havs och leta reda på och om möjligt fånga in en vingskadad havsörn. Det verkar intressant, också för myndigheterna.

Hur går det till om ni hittar den?

– Jag tar med Coca Cola att ge den med spruta direkt i munnen, som "första hjälp för havsörnar", och råa fiskbitar att mata den

Forts. sidan 52

Ökat engagemang...

Forts. från sidan 9

med. Sedan sätter vi in den i en ryggsäck och transporterar den i land. Där blir den undersökt av veterinär.

Om örnen kan rehabiliteras kommer den hem till Markku och om den är i behov av specialistsjukvård kör han den till djursjukhus i Helsingfors. Det beror på hur allvarlig skadan i vingen är om han kan sätta ut örnen i naturen igen, vingarna är ju livsviktiga för en havsörn då den jagar. Om det inte går får han höra med djurparkerna.

Djuren brukar vid behov få nya hem vid någon av djurparkerna Högholmen, Etseri eller Ranua och till Heinola kan olika fåglar föras.

Givande arbete och ljusa framtidsvisioner

Vilket är ditt roligaste jobbminne?

– Det var nog då jag hade en stor, gammal berguv här. Den var så kraftlös att den inte ens orkade gå mer än ett par meter på marken. Då samarbetade jag med min katt. Katten jagade möss och sorkar, som jag sedan bytte till mig mot kattmat. Sedan gav jag uven färska gnagare.

En gång hittade jag en nyligen överkörd hare som jag också matade den med. Den fick bra mat, ökade i vikt och fick sina krafter tillbaka och en dag kunde den flyga sin väg.

Vad är bäst med ditt jobb?

– Det är roligt att komma åt att studera vilda djur och deras beteende på så nära håll. Ofta får man tänka till ordentligt, exempelvis hur man ska mata dem på ett sätt så att de vill äta.

För de här djuren är det naturligt att vistas i människans närhet och Markku kan naturligtvis aldrig behandla dem som husdjur. Förstås känns det också alltid som en seger för honom då ett djur kan flytta tillbaka till sin naturliga miljö.



Här står Markku tillsammans med sitt arabiska varmblod och sin finnhäst. Han har också andra "vanligare" husdjur som hundar, katter, får, höns och getter.

Vilka jobbplaner har du härnäst?

– Jag drömmer om något som kombinerar både natur och turism. Jag är också intresserad av olika projekt, jag deltog för ett tag sedan i ett projekt där vi redde ut vad människor i skärgården skulle vilja ha hjälp med eller

projekt han sätter igång, Markku Harju.

Men, vänta lite nu... hur gick det egentligen med den skadade havsörnen?

Jo, dagen efter vår intervju lyckades Markku tillsammans med sjöbevakningen hitta och fånga in havsörnen, som i skrivande stund vårdas av Harju hemma på gården.

– Dagen innan blåste det så hårt att vi inte lyckades, vi fick sköta saken en dag senare än det var tänkt. Sjöbevakningen kan sin sak och allt gick bra. Jag kommer just in och har matat örnen med fiskbitar direkt ur handen, säger Markku när jag ringer upp honom.

– Tur att inga fingrar strök med! Örnen har en hård näbb. Jag har också märkt att det är klorna som är dess farligaste vapen, den tryckte in klorna ända till benen i handleden, berättar Markku.

Glädjen och stoltheten över



*Här är en av de yngsta representanterna för djurriket. När lammet var nyfött fick det sova i sängen och drack mjölk ur nappflaska, precis som en baby, berättar Markku. Nu har det vuxit till sig och är tillsammans med de andra fåren.
Foto: Lilian Westerlund.*

att ha kunnat rädda havsörnen framgår tydligt – att arbeta med djurskydd är helt klart ett meningsfullt arbete! □

"Katten jagade möss och sorkar, som jag sedan bytte till mig mot kattmat. Sedan gav jag uven färska gnagare"

har behov av. Projektet involverade "skäribor" på orter i Vasa-Maxmo med omnejd. Projektet gav intressanta idéer för vad man kunde göra. Det är väl bara att vänta och se tiden an vilka pro-